

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Neigerné dr. Vejkey Klára ügyvéd által képviselt felperesnek, dr. Bretscher Livia ügyvéd által képviselt alperes ellen javítási költség megfizetése iránt indított perében - amely perbe a Korlátolt Felelősségű Társaság az alperes pernyertessége érdekében beavatkozott - a Fővárosi Bíróság 2010. november 16. napján kelt 9.G.41.193/2008/58. számú ítélete ellen az alperes részéről 59. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja;

kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 300.000 (háromszázezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes és további négy települési önkormányzat mint megrendelő közbeszerzési eljárás keretében 1998. szeptember 15-én fővállalkozási szerződést kötött az alperessel a ... települések közös szennyvíztisztító telepe tervezési, engedélyezési és kivitelezési munkáinak megvalósítására.

A szerződés 13.12. pontja értelmében az alperes a sikeres műszaki átadás-átvétel időpontjától számított egy év időtartamra jótállási kötelezettséggel, a Ptk. 308. §-a alapján pedig kellékszavatossággal tartozik, a 12/1988. (XII. 27.) ÉVM-IPM-KM-MÉM-KVM együttes rendelet szerint a kötelező alkalmassági idő az építési munkára 10 év, a műszaki átadás-átvétel napjától számítva;

A felek a szerződést 1999. február 23-án és 1999. december 8-án a teljesítési határidőket is érintően módosították.

A beavatkozó az alperes alvállalkozójaként vett részt a felperesi önkormányzat területén a szennyvízcsatorna-hálózat kivitelezésében.

Az alperes készre jelentése alapján 1999. szeptember 20-ára kitűzött átadás-átvételi eljárásról készült jegyzőkönyv szerint a hiányok pótlását az alperes 1999. október 20-ig vállalta.

2000. május 17-én a felperes, az alperes és a beavatkozó képviselői garanciális bejárást tartottak, megtekintették a csatornaépítéssel érintett utak helyreállítását és közösen felvett jegyzőkönyvben rögzítették az észlelt hibákat, köztük a felperes csatornaépítéssel érintett egyes útjain az aszfalthibákat és a nyomvonalsüllyedést, a hibák kijavításának határidejeként 2000. június 14-ét meghatározva.

Az alperes 2000. október 5-én kelt levelében az eddig még nem jelzett garanciális feladatok felsorolásának 2000. október 12-ig történő megküldését kérte a felperestől, tekintettel arra, hogy garanciális kötelezettsége 2000. október 25-én befejeződik.

A 2000. október 15-i keltezéssel megküldött hibajegyzékben a felperes utca és házszám megjelölésével felsorolta azokat a helyeket, útszakaszokat, ahol megsüllyedt az aszfalt, illetve ahol megsüllyedtek a szennyvízagnák.

2000. október 26-án a felperes és az alperes képviselői közös jegyzőkönyvet vettek fel a szennyvízelvezetési munkák garanciális időszakának lezárása tárgyában, egyebek mellett rögzítve, hogy a műszaki átadás-átvételi eljárás 1999. október 29-én lezárult, az alperes a vele közölt nyomvonalsüllyedések leaszfaltozását 2001. április 30-ig vállalja.

Az alperes 2000. december 7-én kelt levelében közölte a felperessel, hogy a megjelölt hibák kijavítása megtörtént, garanciális kötelezettségének eleget tett, a garanciális időszakot lezártnak tekinti.

A felperes, az alperes és a beavatkozó képviselői 2001. április 26-án jegyzőkönyvben rögzítették, hogy a 2000. október 5-én kelt és később kiegészített hibalistában szereplő hibák közül 2000. november 30-ig melyek kerültek kijavításra, továbbá, hogy az ezen a napon megtartott bejárást alapján mely javításokat (akna, illetve csatornavonal melletti süllyedés) kell elvégezni, amit a beavatkozó teljesít 2001. május 31-ig.

A felperes 2004. május 11-i levelében arról értesítette az alperest, hogy a csatornahálózat átadása óta a volt árkok felett rengeteg süllyedés keletkezett, már a 8114-es út is süllyed; az alperes sürgős intézkedését kérte az utak helyreállítása, balesetveszély elhárítása érdekében.

A felperes 2007. február 16-án kelt, a beavatkozónak küldött levelében azt közölte, hogy a ... beavatkozó kivitelezésében megvalósult szennyvízcsatorna-hálózattal érintett részén több helyen beszakadt az úttest, két személygépjárműben is kárt

okozva, felperes viselte a sürgős helyreállítás költségeit is; az úttest beszakadásának megelőzése érdekében helyszíni bejárást kezdeményezett.

2007. november 7-én kelt levelében a felperes azt közölte az alperessel, hogy a vele kötött fővállalkozási szerződés keretében 1999 októberében átadott csatorna-beruházással érintett utak állapota folyamatosan és rohamosan romlik, az aknafedelekek és az aknák melletti területek megsüllyedtek, az utak egy része használhatatlan, illetve balesetveszélyes, a csatornaaknák körüli „szakadékok” helyenként 20 cm mélyek. A szakértői vélemények egyértelmű megállapítása szerint ez az állapot az aknák nem megfelelő szigetelése és a nem megfelelő tömörítés miatt alakult ki, ezért a Ptk. 308. §-ára és a kötelező alkalmassági időre vonatkozó jogszabályi rendelkezésekre hivatkozással felszólította az alperest a hibák azonnali kijavítására azzal, hogy amennyiben ez 2007. november 25-ig nem kezdődik meg, a munkákat az alperes költségére mással végezteti el.

Az alperes 2007. november 20-i válaszlevelében a felperes által beszerzett szakvélemény rendelkezésére bocsátását kérte, továbbá annak közlését, hogy a felperes mikor észlelte először a hibákat, és miként alakulhatott ki a jelenlegi balesetveszélyes helyzet. Jelezte azt is, a felperesi hibabejelentésről a beavatkozót is értesítette, a kivitelező nyilatkozatáig a balesetveszély elhárítása a felperes feladata, egyebekben pedig a téli viszonyok között a helyreállítási munkák akadályba ütközhetnek.

Miután a felperes az általa beszerzett szakértői véleményt az alperes rendelkezésére bocsátotta és 2008. február 15-én a felperes és az alperes képviselői ... igazságügyi szakértő részvételével bejárást tartottak, az alperes 2008. február 19-én kelt levelében közölte a felperessel, hogy az útsüllyedéssel összefüggő hibákat a beavatkozó közreműködésével 2008. május 31-ig kijavítja, az utak „kopórétegeinek” hibáival összefüggésben azonban a külön jogszabályban meghatározott 5 éves kötelező alkalmassági idő lejártára figyelemmel nincs szavatossági kötelezettsége, ezek a hibák egyébként is a használatból eredő, természetes kopás következményei, nem tekinthetők hibának.

2008. március 4-i válaszlevelében a felperes azt közölte az alperessel, hogy a hibák kijavításával kapcsolatos alperesi álláspontra figyelemmel újabb szakvélemény beszerzését tartja szükségesnek, amelynek elkészültéig a felajánlott teljesítést nem fogadja el.

A felperes 2008. június 21-én küldte meg az alperesnek az elkészült újabb igazságügyi szakértői véleményt, egyúttal felszólította az alperest korábbi álláspontja felülvizsgálatára, tekintettel arra, hogy a szakvélemény szerint egyértelműen megállapítható, hogy az utak kopórétegének meghibásodása a nem szabványos kivitelezésre és arra vezethető vissza, hogy a beépített építőanyag nem volt megfelelő, ezért az irányadó 10 éves kötelező alkalmassági időre figyelemmel az alperest helytállási kötelezettség terheli a hibákért.

Az alperes 2008. augusztus 7-i válaszlevelében úgy nyilatkozott, véleménye szerint a rendelkezésére bocsátott szakvélemény alapján nem állapítható meg a hibák oka,

ugyanakkor október 30-ig fenntartotta a hibák kijavítására tett korábbi ajánlatát, arra is utalva, hogy az ajánlat visszautasításából eredő további állapotromlásért, illetve a javítási munkák elhúzódnásából eredő többletköltségekért nem vállalt felelősséget.

A felperes 2008. augusztus 12-én előterjesztett, utóbb módosított keresetében az alperest 22.678.374 forint megfizetésére kérte kötelezni, elsődlegesen a Ptk. 305. §-ára, 308. § (2) bekezdésére és 307. § (1) bekezdésére alapítva; másodsorban, arra az esetre, ha az elsődleges kereseti kérelme megalapozatlannak bizonyulna, a Ptk. 248. §-a alapján jótállás címén kérte az alperes marasztalását.

A kereseti előadás szerint a perben kirendelt igazságügyi szakértői véleményből egyértelműen, kétséget kizáróan megállapítható, hogy a szennyvízcsatorna nyomvonalán jelentkező útmeghibásodások az alperesi védekezéssel szemben részben sem vezethetők vissza a kopóréteg hibás kivitelezésére, a meghibásodások oka az alépítmény hibás, nem megfelelő kivitelezése, a visszatöltött föld nem megfelelő tömörítése, illetve annak nem megfelelő minősége volt, az ezekből a hibákból eredő szavatossági igények érvényesítésére a létesítmény átadásától számított 10 éves kötelező alkalmassági idő az irányadó. Az alperes indokolatlanul tagadta meg a hibás teljesítése miatti hibák kijavítását, ezért a javítással előreláthatóan felmerülő költségeket a perben kirendelt igazságügyi szakértő által megállapított összegben köteles megfizetni. A felperes a per tartama alatt utalt arra is, úthálózata teljes felújítására pályázaton 41.714.322 forintot nyert.

Az alperes a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy a szerződés szerint a csatornaépítéssel érintett utak sávós helyreállítása képezte a feladatát, az alapozás az 1998. január 15-én kelt II. számú szerződésmódosításban foglaltak szerint makadám útalappal történt, az útburkolat, a kopóréteg kialakítására is a szerződésben meghatározott módon és minőségben került sor, a kopóréteg hibái a használatból eredő természetes kopásra vezethetők vissza, nem történt hibás teljesítés, nem terheli kellékszavatosság.

Az alperes véleménye szerint abban az esetben, ha teljesítése hibásnak bizonyulna, a kopóréteg meghibásodása miatti szavatossági igény érvényesítésével a felperes elkésztett, mert azt a szerződés 1999. szeptember 20-i műszaki átadás-átvétellel történt teljesítése időpontjától számított, a jogszabályban megállapított 5 éves kötelező alkalmassági idő lejártá után terjesztette elő, ebben a részében a kereset emiatt megalapozatlan. Az utak, a csatornafedelektől süllyedésének javítási költségei megállapítása körében pedig feltétlenül tisztázni kell, hogy mikor jelentkezték a hibák, azokat a felperes mikor közölte, a hibák jelentkezése és közlése között eltelt időszakban milyen mértékű állagromlás következett be, ez mennyiben növelte a javítási költségeket, a Ptk. 307. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel ugyanis a késedelmes hibabejelentésből eredő többletköltségeket a felperes nem háríthatja át rá. Az alperes véleménye szerint nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy többször is felajánlotta a felperesnek a hibák kijavítását, amit a felperes indokolatlanul nem fogadott el, az ebből eredő további állagromlás többletköltsége ugyancsak a felperest terheli.

Az alperes nem fogadta el a perben kirendelt igazságügyi szakértő véleményét, vitatta, hogy az utak kopórétegének meghibásodását az alépítmény nem megfelelő

teherbírása, a földvisszatöltés kivitelezési hibái okozták volna; kifogásolta azt is, hogy az igazságügyi szakértő nem vizsgálta megfelelően az egyes hibák okait, nem adott választ arra a lényeges kérdésre sem, hogy mikor jelentkeztek a hibák. A másodlagos, a jótállás címén előterjesztett kereseti kérelem elutasítását az alperes annak elkésztettségére hivatkozással kérte, tekintettel a szerződésben kikötött, a műszaki átadás-átvétel időpontjától számítandó egy éves jótállási időre.

A beavatkozó a kereset elutasítását kérte, állította, a kivitelezés szakszerűen, a felperes folyamatos műszaki ellenőrzése mellett történt, a szükséges tömörségi mérésekre is sor került, a mérési eredményeket átadta felperesnek az átadás-átvételi eljárás során, ezt követően pedig kijavította a felperes által jelzett hibákat.

Az elsőfokú bíróság 2010. november 16-án kelt 9.G.41.193/2008/58. számú ítéletével az alperest a felperes részére 21.981.210 forint megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította, kötelezte továbbá az alperest a felperes részére 1.301.000 forint perköltség, valamint az államnak 900.000 forint eljárási illeték megfizetésére.

Az ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság a perben kirendelt ... igazságügyi szakértő szakvéleményét ítélkezése alapjául elfogadva tényként állapította meg, hogy a perbeli meghibásodásokat a csatornaépítés során visszatöltött föld nem megfelelő tömörítése, illetve nem megfelelő minősége, a nem megfelelő kivitelezés okozta, a hibák kiküszöböléséhez az egyes hibajelenségek és javítási munkák műszaki tartalmának figyelembevételével 21.981.210 forint szükséges.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint arra figyelemmel, hogy valamennyi meghibásodást, így a burkolathibákat is a nem megfelelően tömörített földvisszatöltés okozta, a perben nem volt jelentősége a hibajelenségek keletkezési időpontjának, amit egyebekben az igazságügyi szakértő sem tudott meghatározni.

Abból következően pedig, hogy a perbeli hibajelenségeket nem önmagában a kopóréteg hibás kialakítása okozta, hanem a hibák az útpálya szerkezeti rétegeket érintő hibás kivitelezéséből származnak, a szavatossági igény érvényesítésére a 12/1988. (XII. 27.) ÉVM-IPM-KM-MÉM-KVM együttes rendelet mellékletének I.1.3. pontjában foglaltakra figyelemmel a 10 éves kötelező alkalmassági időt kell irányadónak tekinteni, amelyen belül a felperesi igényérvényesítés megtörtént. Az indokolás szerint a felperes követelésének elévülése sem állapítható meg.

A rendelkezésre álló adatokból megállapíthatóan a felperesi felhívás ellenére az alperes részben jogos ok nélkül megtagadta a hibás teljesítésből eredő javítási kötelezettsége teljesítését, ezért a javítás előreláthatóan felmerülő, a kirendelt igazságügyi szakértő által megállapított költségeinek megfizetésére a felperes megalapozottan tart igényt, ezt meghaladóan a kereset megalapozatlan.

Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítását kérte arra hivatkozással, az elsőfokú bíróság a tényállást nem tárta fel teljes körűen, az általa hivatkozott lényeges tényeket figyelmen kívül hagyta, az igazságügyi szakértői vélemény megállapításait egyoldalúan értelmezte, és a hiányosan megállapított tényállásból téves jogi következtetést vont le.

Korábbi perbeli nyilatkozatait fenntartva az alperes hangsúlyozta, a csatornaépítéssel érintett útszakaszok sávós helyreállítása és a kopóréteg helyreállítása megfelelő minőségben és módon történt, terhére hibás teljesítés nem állapítható meg. A perben kirendelt igazságügyi szakértő nem tisztázta a meghibásodás okait, illetve tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a hibák kizárólag a nem megfelelő földvisszatöltés tömörítéséből eredő nyomvonalcsúszásból származnak, hiszen a perbeli útszakaszok jelentős részén kizárólag csak kopás látható, ami a kopóréteg természetes elhasználódásából ered. Az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe az igazságügyi szakértő szóbeli meghallgatása során tett azon kijelentését, hogy becsléssel az állapítható meg, hogy a hibák oka általában 70 %-ban tömörségi, 30 %-ban a kopóréteggel összefüggésben keletkezett, továbbá, hogy a kirendelt igazságügyi szakértő véleménye szerint is a szakszerűen végzett munka esetén is a vágás vonalában elválások keletkezhetnek, ahol a csapadékvíz beszívároghat. Arra a kérdésre sem adott választ a szakértő, hogy a hibák mikortól voltak tapasztalhatóak, és megfelelő időben történő kijavítás esetén az állapot romlása mennyiben lett volna kiküszöbölhető. Az elsőfokú bíróság nem vizsgálta és nem értékelte azon körülményt sem, hogy felperes kijavítási igényével először nem közvetlenül hozzá, hanem a beavatkozóhoz fordult, továbbá azt sem, hogy a hibák vele történt közlését követően felajánlotta a kijavítást, amit a felperes visszautasított. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság megalapozatlanul kötelezte az alperest a várható javítási költségek megfizetésére, különös tekintettel arra, hogy a per tartama alatt a felperesi nyilatkozatokból megállapíthatóan a hibák kijavítása megtörtént, ily módon a tényleges javítási költség is megállapítható lett volna, az alperes fizetési kötelezettsége pedig esetlegesen kizárólag a tényleges javítási költségek erejéig állhat fenn.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, lényegében helyes indokaira tekintettel. Az alperesi fellebbezésben előadottakra a felperes hangsúlyozta, a perben kirendelt igazságügyi szakértő véleménye alapján egyértelműen megállapítható, hogy a perbeli hibajelenségek arra vezethetők vissza, hogy a csatornaépítéshez kapcsolódó sávós úthelyreállítás során az alperes, illetve alvállalkozója nem megfelelően végezte el a földvisszatöltési munkákat, az ebből eredő hibák kijavítási költségét a szakértő ugyancsak egyértelműen meghatározta, az elsőfokú bíróság helytállóan alapította ítéletét az igazságügyi szakértői véleményben foglaltakra.

Az alperes sem a 2008. február 19-i, sem a 2008. augusztus 7-i levelében nem vállalta a hibák teljes körű kijavítását, az út kopórétegével kapcsolatos hibák kijavítása körében vitatta szavatossági felelősségét, egyebek mellett az 5 éves kötelező alkalmazási idő lejártára hivatkozással. Figyelemmel arra, hogy a hibák kijavítását az alperes nem teljes körűen vállalta, a felperes indokoltan nem fogadta el az alperes által felajánlott kijavítási munkákat.

Egyebekben az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett, az alperesi fellebbezés megalapozatlan.

A fellebbezés az alábbiak szerint megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást megfelelő bizonyítást követően, a rendelkezésre álló adatok, bizonyítékok helytálló mérlegelésével, értékelésével, a per eldöntéséhez szükséges mértékben feltárta, és az arra alapított jogi következtetése is helytálló.

A fellebbezésben a tényállás felderíthetlenségére, a bizonyítékok téves értékelésére, értelmezésére és az első fokú ítélet ebből eredő ténybeli és jogi megalapozatlanságára nézve kifejtett alperesi álláspontot a Fővárosi Ítéltábla a következők miatt nem osztja.

A perben kirendelt ... igazságügyi szakértő alapszakvéleményét az alperesi észrevételekre, kérdésekre, valamint az alapszakvélemény benyújtását követően rendelkezésére bocsátott további okiratokra tekintettel 54. sorszám alatt kiegészítette, és a kiegészítő szakvéleményében az alapszakvéleményben részletesen kifejtett és megindokolt álláspontját fenntartva a perbeli hibajelenségek okát határozottan és egyértelműen az alperes hibás teljesítésében, a nem megfelelően tömörített föld-visszatöltésben jelölte meg. A 2010. november 16-i tárgyaláson (58. sorszám alatt) a szakértő azt követően, hogy kijelentette, nem tud választ adni arra a kérdésre, hogy a hibák mely része kapcsolható a kopóréteghez, valóban tett olyan nyilatkozatot, hogy „becslést alkalmazva” a nem megfelelő tömörítés kb. 70 %-os, az aszfaltozási munka hiányossága 30 %-os mértékben vezethet el a hibákhoz, ezt követően azonban a szakértő ismételt és határozottan rögzítette, hogy „a nyomvonal-süllyedés volt az igazi hibajelenség.” Mindezek alapján nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a szakvéleményt ítélkezése alapjául elfogadva azt állapította meg, hogy a perbeli hibajelenségeket a nem megfelelő föld-visszatöltés okozta, ezért az alperes hibás teljesítés miatti szavatossági felelősségére a külön jogszabályban megállapított tíz éves kötelező alkalmassági idő az irányadó.

Az igazságügyi szakértői vélemény abban a kérdésben is határozott és egyértelmű megállapítást tartalmaz, hogy a hibás teljesítésből eredő hibák jelentkezésének időpontja nem határozható meg, ugyanakkor a 2009. december 2-i tárgyaláson (35. sorszám alatt) személyes meghallgatása során a szakértő úgy nyilatkozott, hogy a hibák „megfelelő időben” történő kijavítása sem szüntette volna meg a hiba okok folytán a károsodási-meghibásodási jelenségeket, csak késleltethette volna a károsodási folyamatot, a 2010. november 16-i tárgyaláson (58. sorszám alatt) pedig a szakértő azt adta elő, a nem kellő időben történt javításra visszavezethető költségnövekedés nem volt megállapítható. A szakértő egyebekben az alperesre háruló javítási költségek összegét tételes költségvetéssel alátámasztva kizárólag a rossz földtömörítés miatt megsüllyedt nyomvonal-szakaszok helyreállítási munkáinak figyelembevételével határozta meg. Mindezekre figyelemmel az volt megállapítható, hogy a szakértő a hibás teljesítésből eredően a felperesre háruló javítási költségek meghatározásához szükséges tényeket is teljes körűen feltárta, a hibajelenségek esetleges késedelmes közléséből eredően nem merült fel olyan

többletköltség, amelyért a Ptk. 307. § (3) bekezdésében - illetve a Ptk. 2003. július 1-ig hatályban volt, a jelen perre még irányadó 306. § (4) bekezdésében - foglaltak szerint felperest terhelné a felelősség.

A rendelkezésre álló iratokból megállapíthatóan a perbeli szennyvízcsatorna-kivitelezési munkákat ténylegesen az alperes alvállalkozójaként a beavatkozó végezte, a garanciális időszak lezárásával összefüggésben 2001. április 26-án felvett jegyzőkönyvben pedig a felperes, az alperes és a beavatkozó képviselői a szükséges további javítások beavatkozó által történő elvégzésében állapodtak meg. Ilyen tényállás mellett a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az alperes részéről megalapozottan nem kifogásolható az, hogy a felperes esetenként a szennyvízcsatorna nyomvonalán tapasztalható meghibásodásokat a beavatkozónak jelentette, és tőle kérte azok kijavítását, figyelemmel arra is, hogy az iratokból az is megállapítható, alperes a vele közölt felperesi hibajelentéseket a beavatkozóhoz továbbította, és a felperes kijavítási igényével kapcsolatos álláspontjának kialakítását is a beavatkozó nyilatkozatától tette függővé. A hibák beavatkozóval történő közlésének a per eldöntése szempontjából egyebekben azért sincs jogi jelentősége, mert az alperessel történő hibaközlés esetleges késedelméből eredő többletköltség a jelen esetben az igazságügyi szakértői vélemény szerint nem volt megállapítható.

Az alperes jogos ok nélkül tagadta meg a perbeli hibák teljes körű kijavítására irányuló felperesi szavatossági igény teljesítését arra hivatkozással, hogy a hibák egy része, a kopóréteg meghibásodása vonatkozásában a felperes elkéshten érvényesítette szavatossági igényét, és miután a perbeli szerződésre irányadó Ptk. 307. § (1) bekezdésében foglaltakból következően az alperest a hibák teljes körű kijavításának kötelezettsége terhelte, ennek elmulasztása miatt a felperes megalapozottan terjesztett elő igényt a teljes körű javítási költségek megtérítése iránt, amelynek összegét, arra figyelemmel, hogy a per tartama alatt nem a perbeli hibák kijavítására, hanem pályázati pénzből a teljes úthálózat felújítására került sor, ezért a tényleges javítási költségekre nézve nem áll rendelkezésre adat, az elsőfokú bíróság ugyancsak helytállóan állapította meg a perbeli igazságügyi szakértői véleményben foglaltak szerint.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az alperest kötelezte a felperes 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdése alkalmazásával a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel arányban állóan mérsékelt összegben megállapított, az általános forgalmi adót is tartalmazó ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére.

Budapest, 2011. április 27.

Dr. Bánki Horváth Mária s. k.,
a tanács elnöke

. Felker László s. k.,
előadó bíró

Levek Istvánné dr. s. k.,
bíró

A kiadmány hiteléül